

NALEKTAĆ (1) *vb pf*

1 pl fut nalekcemy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: nalechtać się.

Polaskotać, podrażnić; w przen:

Zwrot: »nalektać sobie uszy« = *nagadać się:* Wiemci ia że tą náfzą mową nic nie zbuduiewa/ ále
oto nalekcemy łobie wízy y czás nam miłey zeydźie *GórnRozm H3.*

Formacje współrdzenne cf ŁEKTAĆ.

DD